

Δημητριάδος Ιγνάτιος: “Όλη η ιστορία του κόσμου κορυφώνεται στην Παναγία”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Ποιμαντορική εγκύκλιο εξέδωσε προς τους πιστούς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε: “Όλη η ιστορία του κόσμου κορυφώνεται στην Παναγία. Όλη η αιωνιότητα, αφού τελειώσει ο χρόνος, ξεκινάει από την Παναγία. Η Κυρία Θεοτόκος βίωσε το πρώτο θαύμα, να κυοφορήσει ασπόρως και χωρίς φθορά τον ίδιο τον Θεό. Με την ποιότητά της διόρθωσε την πανανθρώπινη ποιότητα. Με την πράξη της έδωσε τη δυνατότητα σε κάθε πιστό να γίνεται θεοτόκος. Σήμερα, βιώνει το δεύτερο θαύμα. Απλώνει το πανάχραντο κορμί της στο νεκρικό κρεβάτι και κάνει την Κοίμησή της αφετηρία και διαβατήριο για την ανώτερη και ατέλειωτη ζωή των ανθρώπων. Ο θάνατός της γέμισε την Οικουμένη με τη χαρά της αθανασίας!”.

Παρακάτω η ποιμαντική εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δημητριάδος:

Κροτείτωσαν σάλπιγγες, τῶν θεολόγων σήμερον, γλῶσσα δέ πολύ φθογγος ἀνθρώπων, νῦν εὐφημείτω, περιηχείτω ἄήρ, ἀπείρω λαμπόμενος φωτί• Ἄγγελοι ὑμνείτωσαν, τῆς Παρθένου τήν Κοίμησιν.

(Κανὼν τῆς ἑορτῆς τοῦ Δεκαπενταυγούστου, Ὡδή Ε΄).

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,

παιδιά μου εν Κυρίῳ αγαπημένα.

Δεκαπενταύγουστος σήμερα! Πανηγύρι, γιορτή, χαρά και ευφροσύνη! Σήμερα, οι σάλπιγγες των θεολόγων διατυμπανίζουν το θαύμα. Σήμερα, η ανθρωπότητα, σε χιλιάδες γλώσσες και διαλέκτους, επαινεί την Παρθένο. Σήμερα, ο αέρας αντηχεί από τις μελωδίες, τους ύμνους και τα τραγούδια, καθώς φωτίζεται από το άπειρο φως της Θεοτόκου. Σήμερα, οι Ἄγγελοι υποκλίνονται στην Κοίμηση της Μαρίας. Σήμερα, η ανθρωπότητα γονατίζει μπροστά στο κορυφαίο παιδί της. Απλώνει τα χέρια της στο σκήνωμα Εκείνης, που είναι η αιτία του Σύμπαντος, η κορυφή της κτιστής δημιουργίας, το παγκόσμιο σημείο, στο οποίο ενώθηκε το άκτιστο με το κτιστό, για να γίνει αυτή η ένωση ζωή και σωτηρία.

Ποια γλώσσα, ποιος νους, ποιο ταλέντο, ποιο πλάσμα μπορεί να προσεγγίσει και να αγγίξει το μυστήριο της Θεοτόκου; Στο δικό Της πρόσωπο ο Θεός βλέπει τη δικαίωση της αγάπης Του. Στο δικό Της πρόσωπο ο άνθρωπος βλέπει τη δικαίωση των ελπίδων του. Όλη η ιστορία του κόσμου κορυφώνεται στην Παναγία. Όλη η αιωνιότητα, αφού τελειώσει ο χρόνος, ξεκινάει από την Παναγία. Η Κυρία Θεοτόκος βίωσε το πρώτο θαύμα, να κυοφορήσει ασπόρως και χωρίς φθορά τον ίδιο τον Θεό. Με την ποιότητά της διόρθωσε την πανανθρώπινη ποιότητα. Με την πράξη της έδωσε τη δυνατότητα σε κάθε πιστό να γίνεται θεοτόκος. Σήμερα, βιώνει το δεύτερο θαύμα. Απλώνει το πανάχραντο κορμί της στο νεκρικό κρεβάτι και κάνει την Κοίμησή της αφετηρία και διαβατήριο για την ανώτερη και ατέλειωτη ζωή των ανθρώπων. Ο θάνατός της γέμισε την Οικουμένη με τη χαρά της αθανασίας! Ο θάνατός της γίνεται συντριβή του θανάτου, πέρασμα στην κοινή ανάσταση, ελπίδα ακατάβλητη, παρηγοριά στη νέκρωση του κόσμου. Η γη, που γέννησε την Παναγιά, δεν μπορεί να την κρατήσει στα σπλάχνα της. «Η νεκρική σπηλιά και της Γεθσημανή ο τάφος για πάντα να κρατήσουν δεν μπορούν το άφθαρτό Της σκήνος».

Πώς θα μπορούσε, αλήθεια, να φυλακίσει ο θάνατος αυτήν, που από την ανέγγιχτη μήτρα της γεννήθηκε ο Αρχηγός της Ζωής; Η Θεοτόκος είναι η πηγή της Ζωής. Είναι Αυτή που επιβεβαιώνει πως η Ανάσταση του Υιού Της είναι η απαρχή της ανάστασης όλων των ανθρώπων. Η Ανάληψή Του είναι ο πρόδρομος της ανάβασης για όλους τους πιστούς. Η Παναγία γίνεται ο πρώτος άνθρωπος, μετά τον Θεάνθρωπο, που διαλύει τον θάνατο και ανεβαίνει στον ουρανό ως πάρεδρος της Αγίας Τριάδας. Εκείνη που φώτισε τον Υιό και Θεό Της με το χαμόγελό Της, πριν τον φωτίσει ο θαμπός μας ήλιος, και έδωσε την καρδιά Της να γίνει το χώμα, πάνω στο οποίο στήθηκε ο αβάσταχτος Σταυρός, αξιώνεται σήμερα να αναπαυτεί στη δική Του αγκαλιά και να πετάξει μαζί Του στους αιθέρες της άκτιστης δόξας.

Εκεί, δίπλα στον Υιό του Ανθρώπου, στέκεται ως μεσίτρια όλης της Οικουμένης. Έτσι, δίκαια ο ποιητής αναφωνεί: «...Άλλοι σε κρίζουν «έλεος», «ελπίδα» ο θλιμμένος, «ελεημοσύνη» ο φτωχός, «νερό» ο διψασμένος, «Βασίλισσα της εκκλησιάς» σε κρίζει η καμπάνα, μα η καρδιά μου, Δέσποινα, αυτή σε κρίζει «μάννα». Η δική μας Μάννα, λοιπόν, προσεύχεται για όλους. Κάνει τον Υιό Της αδελφό μας. Κάνει τον Θεό Της «υπηρέτη» μας. Έτσι, πολύ σωστά και κάποιος άλλος ποιητής θα τραγουδήσει: «Όπου πίκρα και ορφάνια και φτωχολογιά, με τα μάτια βουρκωμένα βρίσκεται η Παναγιά. Πότε γνέθει, πότε υφαίνει, πότε τραγουδεί, πότε σκύβει να φιλήσει κάποιο άρρωστο παιδί. Και την άλλη μέρα να τη πάλι απ' το πρωί να μας λέει «κάντε κάτι για να αλλάξει η ζωή». Το μυστήριο της Θεοτόκου ολοκληρώνεται και δικαιώνεται στη δική μας αλλαγή, στη δική μας συμπεριφορά, στην αληθινή μετάνοια του καθενός.

Στεκόμαστε μπροστά στο σκήνωμα της Παρθένου δοξαστικά, ευχαριστικά, τιμητικά και ικετευτικά. Στεκόμαστε, όμως, ειλικρινά; Εκείνη κάνει για μας τα πάντα! Εμείς, τί κάνουμε για τους άλλους; Εάν σεβόμαστε τη Μητέρα της ζωής, πρέπει να σεβαστούμε και την ίδια τη ζωή! Να σεβαστούμε τον συνάνθρωπό μας με τα λάθη, τις ιδιορρυθμίες και τις αδυναμίες του. Να σεβαστούμε την πληγωμένη οικογένεια. Να σεβαστούμε τα νιάτα, που τους στερήσαμε τη μόρφωση, την έντιμη σταθερότητα, τις αληθινές ανθρώπινες αξίες, την ανώτερη ηθική ποιότητα, τον αυτοσεβασμό. Να διώξουμε την παράλογη βία από παντού. Την απάνθρωπη εκμετάλλευση των αναγκασμένων και των αδυνάτων να τη σταματήσουμε. Να στηρίξουμε τον πονεμένο. Να ελεήσουμε τον φτωχό. Να παρηγορήσουμε τον απελπισμένο. Να αγκαλιάσουμε τον κάθε διπλανό. Αυτά κάνουν το μυστήριο της Θεοτόκου να έχει νόημα και αξία για τη ζωή μας. Αυτά θα δώσουν στον φετινό Δεκαπενταύγουστο αληθινή χαρά.

Η Αγνή Μαρία, σαν ολυμπιονίκης, σήκωσε τα νικητήρια βραβεία ενάντια στη φύση.

Χωρίς να υποκύψει στους φυσικούς νόμους κυοφόρησε τον Θεό. Μιμούμενη τον Υιό Της, μετά τον θάνατο, πέρασε «διαιωνίζουσα» στην αθανασία. Από εκεί μας συμπαραστέκεται σε κάθε δυσκολία μας και γίνεται η αιτία της σωτηρίας μας. Την υμνούμε και την ευχαριστούμε γι' αυτό. Ας την μιμούμαστε στην αγάπη Της, για να έχουμε τη χάρη και τις ευλογίες Της. Σας το εύχομαι ολόψυχα.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ